

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ 10ΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Μ.Α.

Όσον αφορά την 10^η Γενικήν Συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς (Σ.Ε.Μ.Α). ἡ ἱστοσελίς τοῦ Πατριαρχείου ἐδεσμεύθη (ἴδε <http://jerusalem-patriarchate.info/2011/11/29/4685/>) διά λεπτομερεστέραν παρουσιάσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἡ ὁποία καί ἔπεται.

Κατόπιν συντόνων προσπαθειῶν συνεργασίας πρωτίστως μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς (Σ.Ε.Μ.Α.), τῶν Πατριαρχείων, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καί Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί δευτερευόντως μετά τῶν τριῶν ἄλλων Οἰκογενειῶν, ἔλαβε χώραν ἡ 10^η Γενική Συνέλευσις αὐτοῦ ἀπό 16^{ης} -18^{ης} /29^{ης} Νοεμβρίου -1^{ης} Δεκεμβρίου 2011, εἰς Πάφον τῆς Κύπρου.

Εἰς ταύτην μετέσχον Προκαθήμενοι καί ἀντιπρόσωποι καί τῶν τεσσάρων αὐτοῦ Οἰκογενειῶν, Ὁρθοδόξων, Λατίνων, Λουθηρανῶν καί Προχαλκηδονίων.

Κατά τήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς πρώτης ἡμέρας ἔλαβε χώραν ὁ χαιρετισμός τῶν Προκαθημένων τῶν τεσσάρων ἐν λόγῳ Οἰκογενειῶν καί πρῶτον τοῦ φιλοξενούντος τήν Συνέλευσιν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου, ἔχων ὡς ἔπεται : ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/11/29/1774/>

Ἐπειτα ἠκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου κ. Guirguis Ibrahim Saleh. Οὗτος ἐκαλωσώρισε τούς μετέχοντας εἰς τήν Συνέλευσιν Ἀρχηγούς τῶν Ἐκκλησιῶν καί τούς ζητήσαντας νά ἀπευθύνουν χαιρετισμόν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', ἠὺχαρίστησε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου διά τās εἰλικρινεῖς καί ἀκριβεῖς τοποθετήσεις εἰς τήν προσφώνησιν Αὐτοῦ, καί τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἰγνάτιον, ὃν ἔχει τήν τιμήν νά ἐκπροσωπῇ κατ' ἀνάθεσιν καί προσεφώνησεν ἀγγλιστί τά μέλη τοῦ Συμβουλίου ὡς ἔπεται: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/11/29/1752/>

Ἐν συνεχείᾳ ἀνέγνωσε χαιρετισμόν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ. Θεόδωρος.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξεφώνησε χαιρετισμόν ὁ Πρόεδρος τῆς Προχαλκηδονίου Οἰκογενείας, Πατριάρχης Κιλικίας κ. Catholicos Aram, καί ὁ Πρόεδρος τῆς Λατινικῆς Οἰκογενείας, Ἀρχιεπίσκοπος κ. Boulos Matar, καί ὁ Πρόεδρος τῆς Λουθηρανικῆς Οἰκογενείας Ἐπίσκοπος κ. Mounib Yunan.

Ἀνεγνώσθη, ἐπίσης χαιρετισμός τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου κ. Βασιλείου, τοῦ Βατικανοῦ διά τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου τῆς Προωθήσεως τῆς Χριστιανικῆς Ἐνότητος καρδινάλιου Koch, τοῦ Πρέσβευς τῆς Σερβίας εἰς Κύπρον, τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν διά τοῦ κ. Μισέλ

Νουσέϊρε καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβουρίας κ. Ρόουαν Οὐίλιαμ διά τοῦ Ἐπισκόπου κ. Michael Lewis.

Μετά τούς χαιρετισμούς τούτους ἡ Γενική Συνέλευσις τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. προέβη εἰς τήν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἥτοι τόν διορισμόν τριῶν Ἐπιτροπῶν,

1. μιᾶς 4μελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἔργον τῆς ὁποίας ἦτο ὁ ἔλεγχος τῆς ἀκριβοῦς ἀντιστοιχίας τῶν προταθέντων ὑπό τῶν Προκαθημένων τῶν Ἐκκλησιῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως καί τῶν παρόντων εἰς αὐτήν.
2. μιᾶς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς /Steering Committee, ἔργον τῆς ὁποίας ἦτο ἡ παρακολούθησις τῆς τηρήσεως τοῦ προταθέντος προγράμματος καί
3. μιᾶς Ἐπιτροπῆς Ὀνομασίας, /Nomination Committee, ἡ ὁποία ἀνέλαβε καί προέτεινε διά τήν ἐν συνεχείᾳ ἐκλογήν καί ἐπικύρωσιν ὑπό τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τόν ἐπόμενον Γενικόν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου καί τά ὀνόματα τῶν τεσσάρων Ἀρχηγῶν τῶν τεσσάρων Οἰκογενειῶν καί τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀπερχόμενος Γενικός Γραμματεὺς κ. Guirguis Ibrahim Saleh ἔδωσε μίαν γενικὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, φιλανθρωπικῆς καί ἄλλης δραστηριότητος τοῦ Σ.Ε.Μ.Α, διαρκούσης τῆς θητείας αὐτοῦ, διά τήν ὁποίαν οὗτος ἠὺχαρίστησε τήν Κοπτικὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν καί τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας, ἐλπίζων, ὡς εἶπεν, ὅτι ἠδυνήθη νὰ εὐαρεστήσῃ πάντας ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του.

Ἀκολούθως ὁ Rev. Dr. Habib Badr, Συντονιστὴς / Coordinator τοῦ Task Force τοῦ Σ.Ε.Μ.Α., ἐπαρουσίασε τὰς νέας προτάσεις αὐτοῦ διά τήν ἀναδόμησιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. ὡς μέσου ἐκφράσεως τῆς φωνῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διά δικαιοσύνην καί εἰρήνην, ἔναντι τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν Μουσουλμάνων καί τῶν Δυτικῶν συνεργατῶν αὐτῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Γραφεῖα-Headquarters τοῦ Π.Σ.Ε., ταῦτα παραμένουν εἰς Βηρυτόν, μέ πρότασιν νὰ ἰδρυθοῦν καί εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν Γενικὴν Συνέλευσιν/General Assembly, αὕτη ἀποτελεῖ τήν Ἀνωτάτην ἀρχὴν τοῦ Συμβουλίου, συνισταμένην ἐκ τῶν Πατριαρχῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί τῶν βοηθῶν αὐτῶν, κυμαινομένην ἀριθμητικῶς ἀπὸ 48 ἕως καί 64 μέλη. Οἱ τέσσαρες Πατριᾶρχαι ἀποτελοῦν τό Προεδρικόν Συμβούλιον. Ἡ Γενική Συνέλευσις συνέρχεται ἀνά τετραετίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, αὕτη ἀποτελεῖται ὑπὸ 24 μέλη, 6 ἐξ ἐκάστης οἰκογενείας. Αὕτη παρακολουθεῖ τήν διαδικασίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου, δίδουσα ἀναφορὰν ἐτησίως. Τὰ 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς εἶναι κληρικοί, τό 1/3 ὀφείλει νὰ εἶναι εἰδήμονες /experts, λαϊκοί, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, φέροντες μόρφωσιν θεολογικὴν, οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν, νομικὴν, πολιτικὴν καί ἄλλην.

Ἐν μέλος ταύτης θὰ ἐκλεγῇ νὰ ἐνεργῇ ὡς Board Treasurer of the Executive Committee. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς καί οἱ Βοηθοί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως θὰ εἶναι ex officio μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ὅσον ἀφορᾷ τήν Γενικὴν Γραμματεῖαν / Extended General Secretary, ὁ Rev. Habib

Badr προέτεινε νά αποτελῆται ἀπό τόν Γενικόν Γραμματέα, 3 βοηθούς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καί τούς Διευθυντάς τῶν Τμημάτων, προγραμματίζουσα τά ἔργα/projects τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. Τά μέλη τῆς Γραμματείας ταύτης συνέρχονται ἀνά τρίμηνον εἰς ὅποιον γραφεῖον τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. θά ἐπιλεγῆ. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς συγκαλεῖ καί διευθύνει τὰς συναντήσεις ταύτας καί ἔχει βαρύνουσαν ψῆφον εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας. Κρατοῦνται Πρακτικά τῶν Συνεδριάσεων τούτων. Τό Σῶμα τοῦτο παρακολουθεῖ τά Τμήματα, προγράμματα, ἔργα /projects καί πᾶσαν δραστηριότητα τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. ὑπό τήν ἐπιθεώρησιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει ἐτησίως ἀναφοράν πρὸς τήν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ καθοδήγησιν καί ἐπιθεώρησιν.

Ἐπὶ τῶν ἀναθεωρήσεων τούτων τῶν by laws τοῦ Συντάγματος τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. καί ὄχι ἐπὶ ψηφίσεων νέων νόμων ἐξεφράσθησαν εὐχαριστίαι ὁμοφώνως καί σχόλια δι' ἀλλαγὰς τινὰς ὡς καί σχόλια νά ἔλθωμεν εἰς αὐτοκριτικὴν, διὰ ποίους λόγους ἤλθομεν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κρίσεως καί ὅτι ἤλθομεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναδομήσεως τοῦ Σ.Ε.Μ.Α. ὄχι διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πιστῶν μας, ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τῆς οἰκονομικῆς ἀπραγίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατηντήσαμεν.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν σχολίων τούτων ἐγένετο ἡ ψήφισις τῶν προταθέντων Ἀρχηγῶν τῶν Οἰκογενειῶν καί τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως δι' ὁμοφωνίας.

Ὁ Rev. Fr. Paul Rouhana μοναχός τοῦ Τάγματος τῶν Μαρωνιτῶν εἰς τόν Λίβανον ἐξελέγη Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου.

Ἄμα τῇ ἐκλογῇ του ὁ νέος Γενικός Γραμματεὺς π. Paul Rouhana ἀπήθυσεν χαιρετισμόν, εὐχαριστῶν τὴν Συνέλευσιν διὰ τὴν προσγενομένην αὐτῷ ὑπ' αὐτῆς τιμὴν τῆς ἐκλογῆς καί ἐδεσμεύθη ὅτι θά ἐργασθῆ δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν δυνάμεων, μέ πνεῦμα ἀγάπης, ἀληθείας καί οἰκουμενικότητος, διὰ νά συνδράμῃ εἰς τὴν ὅσον τό δυνατόν καλλιτέραν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σ.Ε.Μ.Α.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐξέλεξε ἐν συνεχείᾳ τόν Σεβασμιώτατον Boulos Matar ἐπίτιμον Πρόεδρον, τόν δέ ἀφυπηρετήσαντα Γενικόν Γραμματέα κ. Guirguis Saleh ὡς ἐπίτιμον Γενικόν Γραμματέα.

Εὐχαριστίαι ἐξεφράσθησαν πρὸς τόν Rev. Habib Badr τῆς Λουθηρανικῆς Οἰκογενείας διὰ τὴν οὐσιαστικὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπέρβασιν πολλῶν ὀργανωτικῶν καί οἰκονομικῶν δυσκολιῶν τοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνετέθη ἡ ἐπικύρωσις τῶν Πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως ταύτης, ὠρίσθη δέ ἡ προσεχὴς σύγκλησις αὐτῆς διὰ τὴν 29^{ην} καί 30^{ην} Μαρτίου 2012 εἰς τό Λίβανον.

Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐξέδωσε τό ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν: ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/12/03/815/>

Ἡ Ὁρθόδοξος Οἰκογένεια προέβη εἰς τὴν κάτωθι δήλωσιν ἑλληνιστί:

Τά Ἑλληνορθόδοξα Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων καί ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου συμμετέσχον εἰς τὴν 10^{ην} Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς,

ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Πάφον τῆς Κύπρου ἀπὸ 29^{ης} Νοεμβρίου – 1^{ης} Δεκεμβρίου 2011.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην παρέστησαν αὐτοπροσώπως ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος μετὰ τῶν συνοδευτῶν Αὐτῶν. Τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Αντιοχείας κ. Ἰγνάτιον ἀντεπροσώπευσε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπανεξελέγη Πρόεδρος τῆς Ὁρθοδόξου Οἰκογενείας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Συνελεύσεως ταύτης οἱ ὡς ἄνω Ὁρθόδοξοι Προκαθήμενοι, εἰς τὴν κατ' ἰδίαν συνάντησιν Αὐτῶν, συνεζήτησαν θέματα ἀφορῶντα εἰδικῶς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα Αὐτῶν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Μέσης Ανατολῆς ἐν γένει. Ἡ Ὁρθόδοξος Οἰκογένεια συνέβαλε ἐπίσης ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων συντελουσῶν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν διαφάνειαν τοῦ Συμβουλίου, οὕτως ὥστε νὰ ἐκπληρῶνῃ τοῦτο τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὡς θεσμός ἐκφράσεως τῆς φωνῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς Μέσης Ανατολῆς, δημιουργίας προϋποθέσεων εἰρηνικῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν Μουσουλμάνων καὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ διαφυλάξεως τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστῶτος τῶν Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἐγένετο ἐπίσης δεκτός ἡ Α.Ε. ὁ Πρέσβυς τῆς Σερβίας εἰς τὴν Κύπρον κ. Savo Djurica, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἀγωνίαν του διὰ τὴν σεβασμὸν καὶ τὴν προστασίαν τῶν θρησκευτικῶν μνημείων τῆς Ὁρθοδόξου ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας εἰς τὸ Κόσοβον. Τὸ Συμβούλιον ἐξέφρασε τὴν ἀμέριστον συμπαράστασιν του πρὸς τὶς ἀνησυχίας τοῦ Πρέσβεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης εἰς Κύπρον, ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ συνοδεία Αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, 1^{ης} Δεκεμβρίου 2011, τὴν ἀνεγειρομένην Ἐξαρχίαν τοῦ Πατριαρχείου παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου, ἔνθα ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου εἰς Κύπρον Ἱερώτατος Μητροπολίτης Βοστρων κ. Τιμόθεος ὑπεδέχθη Αὐτόν καὶ ἐξήγησεν Αὐτῷ περὶ τοῦ ἄχρι τοῦδε γενομένου καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ γίνῃ κτιριακοῦ ἔργου, καλῶς προχωροῦντος.

Ἐν συνεχείᾳ τούτου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος παρέθεσε δεῖπνον εἰς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ καὶ κατευδῶσεν Αὐτόν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Λάρνακος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό Σάββατον, 13^{ον} /26^{ον} τοῦ μηνός Νοεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὑπό τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν ἱερόν ναόν τοῦ Ἁγίου Πατρικίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος αὐτοῦ εἰς τήν κώμην Ζντέϊντε τῆς περιοχῆς τῆς Ἄκκρης.

Ἡ ἐν λόγῳ Κοινότης εἶναι μία ἐκ τῶν δώδεκα, τῶν ὑπαγομένων εἰς τήν Μητρόπολιν Ἄκκρης-Πτολεμαίδος, εἰς τήν ὁποίαν Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος εἶναι ὁ Ἁγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἔδωσε τήν εὐκαιρίαν τῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας, προκειμένου ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος νά ἀκούσῃ καί νά γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τά ἀπασχολοῦντα τήν ἐν λόγῳ Κοινότητα προβλήματα.

Ἀφιχθεῖς ὁ Μακαριώτατος εἰς τήν εἴσοδον τῆς κώμης, προὑπηνητήθη ὑπό τῶν Προσκόπων καί τῶν ἱερέων, ἀκολούθως δέ ἐτέλεσε τήν θ. Λειτουργίαν, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἑπτακοσίων καί πλέον Ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς κώμης ταύτης, ἀριθμούσης δέκα χιλιάδας κατοίκων τό σύνολον μετέσχον εἰς τήν θ. Λειτουργίαν, εἰς τήν ὁποίαν βυζαντινῶ καί κατανακτικῶ τῷ ὕφει ἔψαλεν ἡ χορωδία τῆς Ἄκκρης καί τοῦ Σαχνίν ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου.

Εἰς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Εἶπεν ὁ Κύριος. «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καί εἰσελεύσεται καί ἐξελεύσεται, καί νομήν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μή ἵνα κλέψῃ καί θύσῃ καί ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καί περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», (Ἰωάν. 10,9-11).

Ἀγαητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ πανσθενής χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγε σήμερον εἰς τόν ἱερόν τοῦτον Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐν τῷ μεγάλῳ καί ὠραίῳ χωρίῳ ἡμῶν Shdeide, διὰ νά εὐχαριστήσωμεν τόν καλόν ἡμῶν Ποιμένα καί Σωτῆρα Χριστόν, ὁ Ὅποιος τήν ψυχὴν τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων, δηλονότι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ εὐχαριστιακή καί λειτουργική αὕτη σύναξις ἡμῶν τελεῖται ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μεγάλου Πατρός καί Οἰκουμενικοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ, ὁ Χριστός λέγει αὐτοῖς: «Ἐγώ εἰμί ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται». Ἑρμηνεύων τοὺς Κυριακοὺς λόγους ὁ

Τερρός Χρυσόστομος λέγει: «θύρας τὰς Γραφὰς ἐκάλεσεν. Αὐταὶ γὰρ τὴν θεογνωσίαν ἀνοίγουσιν, αὐταὶ πρόβατα ποιοῦσιν, αὐταὶ φυλάττουσιν». Ἡ θύρα κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας εἶναι ἡ πίστις, διὰ τῆς ὁποίας μόνης εἰσερχόμεθα πρὸς τὸν θεὸν Πατέρα καὶ οἰκειούμεθα Αὐτῷ».

Σχολιάζων τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», ὁ ἱερός Κύριλλος λέγει: «Χριστὸς ἐστὶν ὁ καλὸς ποιμὴν. Δι' αὐτοῦ γὰρ πρὸς ἡγεμονίαν καὶ τὸ καθηγεῖσθαι τῶν λογικῶν ποιμνίων ἐρχόμεθα. Θύρα γὰρ ὢν τῆς ἱεραῆς τε καὶ θείας αὐλῆς εἰσδέξεται μὲν τὸν ἐπιτήδειον, ἀποτεριχεῖ δὲ τῷ μὴ τοιούτῳ τὴν εἰς τὸ εἶσω πάροδον. Ἐαυτὸν ποιμένα τὸν ὄντως ἀγαθὸν ὀνομάζει».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς τοῦ θεοῦ Λόγου Ποιμὴν, τουτέστιν ὁ ἀληθὴς Ἐπίσκοπος. Οἱ δὲ Ἐπίσκοποι εἶναι ἄμεσοι διάδοχοι τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Χριστοῦ. Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος χειροτονεῖται καὶ ἐγκαθίσταται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ πρῶτος Ἱεράρχης τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας. Ἡ δὲ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἀσφαλὴς τόπος καὶ χῶρος τῆς λογικῆς Αὐτοῦ ποιμνίας, τουτέστιν τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ Χρίσματος καὶ τῆς σφραγίδος τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθισταμένων μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διδάσκει ὁ σοφὸς Ἀπόστολος Παῦλος: «Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐκ ἐστὶν ἕν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δευτέρου προφήτας, τρίτου διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν», (Α΄ Κορ. 12,28).

Ὁ Χριστὸς φανερῶ τῷ τρόπῳ λέγει εἰς τοὺς μαθητὰς Του ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς ὅτι: «ἐγὼ αὐτὸς εἶμι ὁ Ποιμὴν ὁ καλός», διὰ νὰ μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ τῶν ποιμένων τῶν μιθωτῶν, δηλαδή τῶν ψευδοποιμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν κλέπτων. Καὶ πῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διακρίνωμεν τὸν καλὸν Ποιμένα ἀπὸ τῶν ψευδοποιμένων καὶ τῶν κλέπτων; Ἀπὸ τῶν γεγονότων ὅτι ὁ καλὸς καὶ γνήσιος ποιμὴν τίθησιν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων. «Αὐτὸς», λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος «...τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν»· «...ἦτε γὰρ», συνεχίζει ὁ σοφὸς Πέτρος, « ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν», (Α΄ Περτ. 2,25).

Ὁ Χριστὸς, λοιπόν, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ κατασταθέντες Ἐπίσκοποι καὶ Πρεσβύτεροι τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, προνοοῦν περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν λογικῶν τῆς ποιμνίας προβάτων. Ὁ Χριστὸς κατ' οὐσίαν, ἀγαπητοί μου, ὡς λέγει ὁ Κλήμης Ἀλεξανδρείας, εἶναι ὁ προστάτης τῶν ψυχῶν ἡμῶν, (Α΄ Κορ. 6,3). Ἴδού διατί ὁ μέγας Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο», (Ἐβρ. 13,17). Ἐρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους τοῦ Παύλου ὁ Ζυγαβηνὸς λέγει: «ἡγουμένους λέγει ὁ Παῦλος τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς διδασκάλους, τοὺς πνευματικὸς ἄρχοντας τῆς Ἐκκλησίας».

Πράγματι, ὡς τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἰς τοὺς ἡγουμένους σας, δηλαδή τοὺς πνευματικὸς ἡγέτας καὶ Ἐπισκόπους σας θὰ προεκάλει πολλὴν λύπην τὸ παραφέρεσθαι ὑμᾶς διδασκαλίαις ποικίλαις καὶ ξέναις καὶ ἀπειθεῖν τούτους διδάσκειν τὴν ἀλήθειαν», (Ἐβρ. 13, 9). Ἀναλυτικώτερον εἰπεῖν: Μὴ σύρεσθε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ διδασκαλίας πού εἶναι διαφορετικαὶ καὶ ξέναι πρὸς τὴν ἀληθινήν

διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, παρακούοντες καί προκαλοῦντες λύπην εἰς τοὺς διδάσκοντας τὴν ἀλήθειαν, πνευματικούς, ποιμένας καί Ἐπισκόπους αὐτῆς.

Ναί, ἀγαπητοί μου, δέν πρέπει νά παρασυρῶμεθα ἀπό διαφόρους καί ξένας διδασκαλίας, αἱ ὁποῖαι συγχέουν ἢ καί πολλακίς ταυτίζουσιν τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας μέ τό πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἴδού τί λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής καί Θεολόγος: «Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον· ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστίν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστίν ἤδη», (Α' Ἰωάν. 4, 1-3).

Καὶ πῶς διακρίνωμεν τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας ἀπό τό πνεῦμα τῆς πλάνης; Τὴν ἀπάντησιν δίδει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, λέγων: «Ἡμεῖς, δηλονότι οἱ Ἀπόστολοι, Ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι τοῦ Εὐαγγελίου καταγόμεθα ἀπὸ τὸν θεόν καὶ ἐμπνεόμεθα ἀπὸ τὸν θεόν...Ἐκεῖνος πού δέν εἶναι ἀπὸ τὸν θεόν καὶ δέν ἔχει ἀναγεννηθεῖ ἀπὸ Αὐτόν, δέν ἀκούει καὶ δέν δέχεται τὴν διδασκαλίαν μας. Μέ τὸν τρόπον αὐτόν διακρίνομεν τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τό πνεῦμα τοῦ διαβόλου πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν πλάνην· «ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας (τοῦ Χριστοῦ) καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης (τοῦ διαβόλου)», (Α' Ἰωάν. 4-6).

Τοιοῦτος ἐκ θεοῦ καταγόμενος καὶ ἐμπνεόμενος Ἱεράρχης καὶ ποιμὴν καὶ ὁμότροπος γενόμενος τῶν Ἀποστόλων ἀνεδείχθη καὶ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, περὶ οὗ ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «Γέγονας Χρυσόστομε θεόπνευστον ὄργανον, δι' οὗ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐφώνησε. Τῇ εὐσήμεν γάρ βοῆ διέδραμε τὰ πέρατα, ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου καὶ μιμητῆς γενόμενος τῶν Ἀποστόλων Ὅσιε, τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον, ὃν ἐπόθησας. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, παμμακάριστε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». (Ἑσπερ. Δόξα, ἦχος δ').

Μέγας ἐξ ἄλλου ὁμολογητῆς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθη καὶ ὁ προστάτης τῆς πόλεως καὶ Κοινότητος ἡμῶν Ἅγιος Πατρίκιος, Ἐπίσκοπος Προύσης, μιμητῆς γενόμενος τοῦ Ἀρχιεπίσκοπου Χριστοῦ, μαρτυρήσας ὑπὲρ Αὐτοῦ διὰ τοῦ αἵματός του, ὡς ψάλλει ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ: «Τῆς Ἐκκλησίας προεστῶς, Πατρίκιε, οἷα ποιμὴν ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν σου τέθεικας σὺν Ἀκακίῳ, Μένανδρον, Πολύαινόν τε τὸν θεῖον, σοφούς πλουτίσας συλλήπτορας ἄσμα τῷ θεῷ ἀναπέμποντας».

Ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ συναγαλλόμενος Ἅγιος Πατρίκιος ὁ Ἱερομάρτυς μᾶς καλοῦν νά προετοιμάσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας κατὰ τό στάδιον τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, διὰ νά ἀξιωθῶμεν νά ὑποδεχθῶμεν τὸν Ποιμένα καὶ ἀρχηγόν τῆς πίστεως ἡμῶν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου Μαρίας γεννηθέντα ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ. Ἀμήν.

Καὶ ὡς ἔπεται ἀραβιστί:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/804/>.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπαρασημοφόρησε τὸν Προϊστάμενον τῆς ἐνορίας τοῦ Ζντέιντε οἰκονόμον π. Τζίριες Κασσίς μέ τό παράσημον τοῦ Σταυροφόρου τοῦ Παναγίου

Τάφου, εις άναγνώρισιν τής πεντηκονταετοϋς άφωσιωμένης ιερατικής διακονίας αυτού εις τό Πατριαρχεϊον και τήν Κοινότητα ταύτην.

Μετά τήν παρασημοφόρησιν έτελέσθη τρισάγιον ύπέρ άναπαύσεως τών ψυχών του μακαριστου κτίτορος τής Έκκλησίας ταύτης Μητροπολίτου Άκκρης-Πτολεμαΐδος Πατρικίου και του οίκονόμου τής ένορίας ταύτης π. Ίμβραήμ.

Μετά τήν απόλυσιν, τήν διανομήν του αντιδώρου και τών εικόνων τοϊς πιστοϊς ύπό του Μακαριωτάτου έλαβε χώραν δεξίωσις εις τήν έναντι του ιεροϋ Ναου αίθουσαν τής ένορίας.

Εις ταύτην, εκτός τών άλλων, προσεφώνησεν ο διά του παρασήμου τιμηθείς οίκονόμος π. Τζίριες Κασσίς ο επί πεντηκονταετία και επί τής έποχής τεσσάρων Πατριαρχών διατελέσας οίκονόμος. Οϋτος έκαλωσώρισε τον Μακαριώτατον και συνεχάρη Αυτῶ επί τή προλαβούση έκτη έπετειώ τής ένθρονίσεως Αυτου. Οϋτος άνεφέρθη εις τον μακαριστόν Μητροπολίτην Άκκρης-Πτολεμαΐδος Πατρίκιον, τον άνεγείραντα τήν Έκκλησίαν τής ένορίας ταύτης επί Πατριάρχου Γερασίμου τό 1896 επί τεμαχίου γής, δωρηθέντος αυτῶ ύπό του Τούρκου Μουφτῆ Μαχμούδ Έφέντη Άράμπη προς τιμήν του Άγίου μάρτυρος Πατρικίου, Έπισκόπου Προύσης μαρτυρήσαντος τον 4^{ον} αι. μ. Χ., και έορτάζοντος τήν 19^{ον} Μαΐου εκάστου έτους. Επίσης ηϋχαρίστησε τον Μακαριώτατον διά τήν έπίσκεψιν και τήν λειτουργίαν εις τήν Έκκλησίαν του Άγίου Πατρικίου εις τήν ένορίαν του Ζντέϊντε και τήν υλικήν Αυτου και ήθικήν βοήθειαν εις τήν ανακαίνισιν τής Έκκλησίας και εις άλλας Κοινότητας του Πατριαρχείου εις τό Ίσραήλ και τήν Ίορδανίαν και διά τήν τιμητικήν διάκρισιν αυτου διά του παρασήμου του Πατριαρχείου και δι' άλλα, τά οποια αναφέρει εις τήν παρατιθεμένην κάτωθι προσφώνησιν αυτου άραβιστί, ιδε ηλεκτρονικόν σύνδεσμον :

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/807/>

Έν συνεχεία προσεφώνησεν ο Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου κ. Ίμβραήμ Άντων, ώσαύτως ευχαρίστησας έξ ονόματος τής Κοινότητος τον Μακαριώτατον ως και τον ήγούμενον του θαβωρίου Όρους Αρχιμανδρίτην π. Ίλαρίωνα και τον Αρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον διά τήν επαινετήν βοήθειαν αυτών προς τήν Κοινότητα Ζντέϊντε. Η προσφώνησις αυτου έχει πλήρης ως έπεται:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/790/>

Επίσης προσεφώνησε ο σεΐχης τής κώμης ιατρός Όμάρ Καγιάλ, ο οποϊος έκαλωσώρισε τον Μακαριώτατον, λέγων ότι οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι συμβιώνουν συναδελφωμένοι, άνευ διακρίσεων εις τήν κώμην ταύτην, συμφώνως προς τάς ρήσεις του Κορανίου και του Ευαγγελίου.

Επίσης προσεφώνησαν ο Πρόεδρος τής Κοινότητος του Ζντέϊντε Άμπού Νίμερ, ο οποϊος έτόνισε ότι ολοι οι κάτοικοι του Ζντέϊντε αποτελούν ένα ποίμνιον.

Τάς προσφωνήσεις έν τή δεξιώσει ταύτη επεσφράγισεν ή προσφώνησις του Μακαριωτάτου έχουσα άραβιστί ως έπεται:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2011/11/26/802/>

Μετά τήν δεξίωσιν ταύτην ήκολούθησε γεϋμα εις παρακείμενον τή κώμη του Ζντέϊντε έστιατόριον.

Μετά τό γεϋμα ο Μακαριώτατος επεσκεφθη εις τήν οικίαν αυτου τον άναρρωνύοντα

έξ έγχειρίσεως καρδίας ιερέα π. Νταούντ τῆς κώμης Πκέα καί ἐν συνεχείᾳ συνελυπήθη οἰκογένειαν εἰς τήν πόλιν Κούφρ Γιασίφ διά τήν ἐκδημίαν εἰς Κύριον μέλους αὐτῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_1_placeholder

Ἡ 6ῆ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄.

Τήν Τρίτην, 9^{ον} /22^{ον} Νοεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἡ 6^η ἐπέτειος ἀπό τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ εἰς τόν ἔνδοξον θρόνον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Διά τό χαρμόσυνον γεγονός τοῦτο ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τήν 10.30 π.μ. ὥραν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί συνιερουργούντων Αὐτῶ τῶν Ἁγιοταφίτων Ἀρχιερέων, τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ καί Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κοζάνης κ. Παύλου καί τῶν Ἁγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ἐγγάμων ἱερέων τοῦ ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου ἐκ πασῶν τῶν περιοχῶν τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ καί τῶν παρεπιδημούντων ἐκ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, παρουσία τοῦ ἐξοχωτάτου Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Μετά τήν εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως Δοξολογίαν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἐγένετο ἡ ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ὡς ἔπεται: (ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <http://jerusalem-patriarchate.info/2011/11/22/4645/>) καί ὁ ἐξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου ὡς ἔπεται: (ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <http://jerusalem-patriarchate.info/2011/11/22/4639/>.)

καί ἄλλοι, τῶν ὁποίων τά ὀνόματα ἀναφέρονται εἰς τήν εὐχαριστήριον **ἀντιφώνησιν τῆς Α.Θ.Μ.** ἔχουσαν ὡς ἔπεται:

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμψαμεν σήμερον τῷ ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἡμῶν ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς ἐνθρονίσεως τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἐπί τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ θρόνου ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀπό τῆς ἀναρρήσεως Ἡμῶν ἕκτη ἐπέτειος εἰς τόν ἐπί τοῦ τόπου τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Παναγίου Τάφου ἐπισκοπικοῦ τε καί Πατριαρχικοῦ θρόνου, δηλονότι τῶν Ἱεροσολύμων, ἀποτελεῖ γεγονός Ἐκκλησιαστικόν καί οὐχί κοσμικόν. Καί τοῦτο, διότι κατά τόν θεῖον Παῦλον: «Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνει τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20.28). Ὅπερ σημαίνει καί πάλιν κατά Παῦλον ὅτι: «τά μωρά καί τά ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα κατασχύνῃ τά ἰσχυρά ὅπως μή καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον Θεοῦ», (Α΄ Κορ. 1, 27-29».

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, οὔσα ἀγιογραφικῶς ἡ Μήτηρ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν καί τό τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἀναδεικνύεται ὁ τόπος καί ὁ χῶρος τοῦ ἐπιγείου θρόνου τῆς μεγαλυσύνῃς τοῦ θείου Λόγου, τοῦ ἐν Ναζαρέτ εὐαγγελισθέντος, ἐν Βηθλεέμ κατά σάρκα γεννηθέντος καί ἐν Ἱερουσαλήμ σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῶν κοσμοσωτηρίων τούτων ἱστορικῶν γεγονότων μάρτυς πιστός καί ἰσχυρός παραμένει διά μέσου τῶν αἰώνων ἡ γεραρά Ἁγιοταφίτικῆ Ἀδελφότητος μετά τῶν, κατά διαδοχὴν ἐκλελεγμένων Ἡγουμένων καί Πατριαρχῶν αὐτῆς, πρὸς λειτουργίαν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἀλλά καί διακονίαν τοῦ διαπεπιστευμένου εὐλαβοῦς καί πολυπαθοῦς αὐτῆς Χριστεπωνύμου ποιμνίου.

Ἡ σημερινή ἐνθρονιστήριος πανήγυρις δέν ἀφορᾷ εἰς τήν Ἡμετέραν ἐλαχιστότητα ἀλλά μᾶλλον εἰς τόν ἱερόν θεσμόν τοῦ ἐπισκοπικοῦ καί Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος, ὡς λέγει καί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος: «Ὅπου ἄν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ καί τό πλῆθος ἔστω ὡσπερ ἄν ἦ Χριστός Ἰησοῦς ἐκεῖ καί ἡ καθολική Ἐκκλησία», (Σμυρν. VIII). Λέγομεν τοῦτο διότι «ὁ Χριστός ἐστι ἡ κεφαλή τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας», (Κολ. 1, 18) καί ὁ ἀρχηγός τῆς πίστεως ἡμῶν», (Ἐβρ. 12, 2).

Τοῦτο ἀπεδείχθη ἐναργέστατα κατά τήν ἄχρι τοῦδε ταπεινῆς κυβερνητικῆς Ἡμῶν διακονίαν ἐν τῷ σκάφει τῆς ἀγίας ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας. Ἐπ' οὐδενί ἀμφιβαλλόμενοι ὅτι ὁ ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας ἐστίν ὁ διάβολος (Ματθ. 13, 25). Ὁ δέ ἐχθρός τοῦ διαβόλου ἐστίν ἡ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι τοῦ Χριστοῦ, ἐνότης καί ἀγάπη. «Πάντες οὖν, ὁμοήθειαν Θεοῦ λαβόντες, ἐντρέπεσθε ἀλλήλους, καί μηδεὶς κατά σάρκα βλεπέτω τόν πλησίον, ἀλλ' ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ ἀλλήλους διά παντός ἀγαπάτε. Μηδέν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ καί τοῖς προκαθημένοις εἰς τὸν τρόπον καί διδαχὴν ἀφθαρσίας, κηρύττει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος», (Μαγν. VI,2).

Ἐπί τούτοις δεόμενοι τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως κατευθύνῃ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ εἰς λιμένας ἀσφαλεῖς, εὐδίους καί εἰρηνικούς, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντα τούς τιμήσαντας τήν ἡμέραν ταύτην δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τούς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπον Ἱερῶτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον

Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Σωτήριον Ἀθανασίου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἰσίδωρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τάς εὐχάς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην τόν Σχολάρχην τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Σχολῆς, Ὀσιολογιώτατον Μοναχόν π. Φώτιον, τόν αἰδεσιμώτατον π. Αἴσα Ἀουάδ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τόν Διευθυντήν τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐντιμώτατον κ. Σαμίρ Ζανανίρη, Σχολάρχην τῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου, τόν κ. Ὅδε Καουάς ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου ἡμῶν ἐν Ἰορδανίᾳ, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους Μητροπόλεως Ἀκκρης, τόν π. Γεώργιον Σαχουάν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας, τόν κ. Σεζάρ Μαρτζῆ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Ἰσραηλινῆς Κυβερνήσεως, τόν κ. Elad Halevy ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων, τόν ἀξιότιμον Δρ. Χαλήλ Ἀντράους, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων τοῦ Βορρά, τόν Πρόεδρον τῆς Τζαμαΐγιε τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων κ. Μπάσεμ Σαΐδ καί ἅπαντας τούς παρισταμένους εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον τῆς ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Ἐπιδαψιλεύομεν πᾶσιν ὑμῖν τάς Πατρικὰς ἡμῶν εὐχάς καί Πατριαρχικὰς εὐλογίας.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Μετά τήν εἰς τό Πατριαρχεῖον δεξίωσιν ἠκολούθησε μοναστηριακή τράπεζα πρός ὀλικήν εὐφροσύνην μετά τήν πνευματικὴν τοιαύτην.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_2_placeholder

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ **ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΕΠΙ ΤΗΙ 6ΗΙ ΕΠΕΤΕΙΩΙ** **ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΥ** **Γ΄, ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.**

Προσφώνησις τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου εἰς τήν Ἐνθρόνισιν τῆς Α.Θ.Μακαριότητος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ – 9/ 22. 11. 2011.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερον ἡ Σιωνίτις Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καί ἡ Γεραρά

αὐτῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἐπὶ τῇ ἕκτη ἐπετειῷ τῆς Ἐνθρονίσσεως τῆς ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος μετὰ τὴν σύν θεῶ καὶ ἐν κανονικαῖς ὁμοφώνοις συνοδικαῖς ψήφοις ἐκλογὴν Αὐτῆς εἰς τὸν ἔνδοξον, τετιμημένον καὶ μαρτυρικὸν θρόνον τοῦ πρώτου ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ καὶ χαροποιῷ γεγονότι τούτῳ Δοξολογία ἀνεπέμφθη πρὸς τὸν πανάγαθον θεὸν ἡμῶν διὰ τὸ ὅτι ἐκ τῆς δοκιμασίας ἐξήγαγε εἰς ἀναψυχὴν τὴν Ἐκκλησίαν Σιών τῆς Ἀγίας, «τάς πύλας τῆς ὁποίας ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ ἠγάπησεν», ἐν τῷ χαρίσασθαι αὐτῇ ποιμένα καλὸν καὶ τίμιον, τιθέμενον τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν λογικῶν προβάτων τοῦ ἐμπειστημένου Αὐτῷ ποιμνίου.

Τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην, Ἀγιοταφῖται πατέρες, κλῆρος καὶ λαός, ἱερεῖς καὶ ποιμνιον ἐκ τοῦ κέντρου ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄκρων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου ὁμοῦ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ἀδελφῶν ἐκ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφράζομεν καὶ ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ Πατριαρχικῇ αἰθούσῃ διὰ προσφωνήσεων εἰλικρινῶν καὶ εὐχῶν ἐγκαρδίων.

Εἰς τὴν πανηγυρικὴν ταύτην ὁμήγυριν, ἐπόμενοι τῇ ἀληθείᾳ, ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων Αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μέριμναν Αὐτῆς ἐποίησατο, ὅπως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Γεραρᾶς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου, προωθήσῃ καὶ ἀναβαθμίσῃ καὶ ἀνυψώσῃ τὸ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ καὶ πέραν ταύτης ἀγιαστικόν, ποιμαντικόν, προσκυνηματικόν, κοινωνικόν, φιλανθρωπικόν, πολιτιστικόν καὶ εἰρηνευτικόν ἔργον τοῦ ἡμετέρου παλαιφάτου Πατριαρχείου.

Τοῦτο συγκεκριμένως ἀπεδείχθη εἰς τὸν προσκυνηματικὸν χῶρον, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ δικαιώματα ἡμῶν μετὰ πάσης ἐτοιμότητος καὶ ἀκριβείας ὑπεστηρίχθησαν καὶ διεφυλάχθησαν καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἀλλὰ κυρίως εἰς αὐτὴν τῆς παρελθούσης ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς λίαν προσφάτου εἰς τὸ θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Ἀρμένιοι ἀθαιρέτως ἀπεπειράθησαν νὰ ἀμφισβητήσουν ἀδιαμφισβήτητα δικαιώματα ἡμῶν.

Εἰς τὸν ποιμαντικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν χῶρον τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου σημαντικαὶ κατεβλήθησαν προσπάθειαι καὶ ἀξιόλογα ἔργα ἐτελέσθησαν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτοῦ ταυτότητος καὶ τὴν παράτασιν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ εἰς τὴν γενέτειραν αὐτοῦ Ἁγίαν Γῆν. Ὡς τοιαῦτα μνημονευθήτωσαν ἡ συντελουμένη ἀνέγερσις αἰθούσης διὰ Κατηχητικὸν σχολεῖον καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις εἰς τὴν Κοινότητα Ραμάλλας. Τὸ ἀποτελειούμενον καὶ ὅσον οὕτω εἰς λειτουργίαν παραδοθησόμενον σχολεῖον εἰς τὴν Κοινότητα Μπιρζέτ, ἐπιχορηγηθὲν ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ταῖς ἐνεργείαις τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου. Τὸ ἀρξάμενον νὰ ἀνεγείρῃται εἰς τὴν Κοινότητα Μπετζάλλας σχολεῖον τῇ χορηγίᾳ ἀρχικῶς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, νῦν δὲ μέλλον νὰ ἀποτελειωθῇ τῇ χορηγίᾳ τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀυτονομίας τῇ αἰτήσῃ τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ δι' ἐνεργειῶν τοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ φιλανθρωπικῶν Συλλόγων χρηματικὴ ἐπιχορήγησις ξυλογλύπτου εἰκονοστασίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοινότητος Κούφρ – Γιασίφ τῆς περιοχῆς Ἄκκρης-Πτολεμαῖδος. Ἡ κατὰ τὴν πρόσφατον ποιμαντικὴν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Κοινότητα Οὐαχάδνε τῆς βορείου Ἰορδανίας χρηματικὴ ἐπιχορήγησις διὰ τὴν ἀνέγερσιν αἰθούσης Κατηχητικοῦ Σχολείου καὶ ἄλλων ἐνοριακῶν ἐκδηλώσεων. Ἡ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἐκχώρησις τεμαχίου γῆς εἰς τὴν περιοχὴν Μπιρναμπάλα τοῦ Μπετ-Χανίνε διὰ τὴν ἀνέγερσιν

ίσκάν- οίκισμοῦ διὰ τὴν κατοίκησιν τῶν τέκνων τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Ἡ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀρξαμένη καὶ συνεχιζομένη δωρεάν διανομὴ τοῦ εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Φῶς Χριστοῦ»/ Νούρ- Ἴλ-Μασίχ καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐφημερίδος μετὰ πολυτίμου ὑλικοῦ Ὀρθοδόξου Βιβλικῆς καὶ Πατερικῆς παραδόσεως. Ἡ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀραβικὴν ἔκδοσις Προσκυνηματικοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀκολουθοῦντος τοιοῦτου καὶ διὰ τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ. Ἡ κατὰ τό ἔτος τοῦτο τῆ αἰτήσῃ τοῦ Πατριαρχείου εὐγενῆς προσφορᾷ δωρεάν φοιτήσεως πέντε νέων τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου εἰς τὴν Ἱερατικὴν θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, παρά τῇ ὁποίᾳ ἤδη προοδευτικῶς βαίνει καὶ ἡ ἀρξαμένη ἀνέγερσις τῆς ἡμετέρας Ἐξαρχίας. Ἡ τῆ Ὑμετέρα προτάσει καὶ καθοδηγήσει ἐκπόνησις μελέτης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Φωτίου Δημητρακοπούλου περὶ τοῦ τόπου τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἀναδεικνύουσα τὴν ἡμετέραν εἰς ναοὺς καὶ μονὰς Βυζαντινὴν παρουσίαν ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ταύτῃ ἐρημικῇ περιοχῇ, ἐν ὅψει τῆς ὁσημέραι ἀξιοσημείωτης προσκυνηματικῆς καὶ τουριστικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου τούτου. Ἡ ἐπανεκδόσις πρὸς δωρεάν διανομὴν τοῦ κλασσικοῦ συγγράμματος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων τοῦ μακαριστοῦ Ἁγιοταφίτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσσοστόμου Παπαδοπούλου.

Εἰς τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἁγίας Γῆς τό Πατριαρχεῖον ἐκράτησε τὴν ἰσορροπίαν μετὰ καλῆς συνεργασίας ἀφ' ἐνός καὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἡγετικοῦ, συντονιστικοῦ καὶ δαιτητικοῦ αὐτοῦ ρόλου ἀφ' ἑτέρου. Τοῦτο ἐφάνη εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἐν τῇ Παλαιᾷ πόλει τῶν Ἱεροσολύμων στέρνας τοῦ Ἐζεκίου, τῆς Δυτικῆς κλειστῆς μικρῆς πύλης τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως παρά τό Πατριαρχεῖον καὶ τῶν ἀποπειρῶν ἐπιβολῆς φορολογίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις θιγούσας τό κρατοῦν καθεστῶς τῆς Παλαιᾶς πόλεως καὶ τὸν θρησκευτικὸν χαρακτήρα αὐτῆς ὡς καὶ τὰ ἀβαντικὰ δικαιώματα τῶν θρησκευτικῶν καθιδρυμάτων τῆς Ἁγίας Γῆς .

Κατὰ τό τελευταῖον χρονικὸν διάστημα τό Πατριαρχεῖον ἐνέτεινε τὰς ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐτῶν καταβαλλομένης προσπάθειας αὐτοῦ διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν, ἀναβάθμισιν καὶ ἐνεργοποίησιν τοῦ ἐν ἀδρανείᾳ καὶ ἀπωλείᾳ προσανατολισμοῦ εὐρισκομένου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, εἰς τό ὁποῖον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης προΐσταται ὡς Πρόεδρος τῆς Ὀρθοδόξου Οἰκογενείας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τῆς ἐπανεκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου, ἦτοι τῆς στηρίξεως τῶν χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἐν συνεργασίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ συμβιώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν ἔλαβον χώραν συναντήσεως εἰς Ἰορδανίαν καὶ Κύπρον τῶν Προκαθημένων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ὀρθοδόξου Οἰκογενείας, ἦτοι τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ τῶν Προέδρων τῶν ἄλλων μὴ Ὀρθοδόξων Οἰκογενειῶν, ἦτοι τῆς Λατινικῆς, Λουθηρανικῆς καὶ Προχαλκηδονείου. Ἐκ τῆς στενοτέρας συνεργασίας ταύτης μετὰ τῶν Πατριαρχείων καὶ Ἐκκλησιῶν τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἐστάθη ὄντως σημαντικώτατος ἀργωγὸς εἰς τό Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς οὐχὶ ἐν λόγοις ἀλλ' ἐν ἔργοις, προῆλθε καὶ ἡ συνάντησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσσοστόμου μετὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν Χουσεῖν τοῦ Β, ὠφελιμωτάτη διὰ τοὺς χριστιανούς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ἱερῶν ναῶν εἰς βόρειον Κύπρον.

Τό Πατριαρχεῖον ἡμῶν δὲν ὑστέρησεν ὡσαύτως εἰς συνεργασίαν μετὰ τῶν ἄλλων

ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Προσκληθέν μετέσχεν εἰς τὴν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον Σύναξιν τῶν Προκαθημένων τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς ταύτην ἀπεφασίσθη ἐντονωτέρα συνεργασία μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διὰ τὴν στήριξιν τῶν πιστῶν αὐτῶν, διὰ δέ τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ἀπεφασίσθη ἡ χορήγησις ὑποτροφιῶν εἰς τέκνα τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ὑπὸ μιᾶς ἐκάστης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἰς ταύτην τὴν Σύναξιν ἀπεφασίσθη τῇ εἰσηγήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ ἡ Σύναξις τῶν Προκαθημένων ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς συγκλήσεως τῆς προετοιμαζομένης Μεγάλης Πανορθοδόξου Συνόδου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος λίαν ἐνθαρρυντικόν τυγχάνει τὸ γεγονός ὅτι ὡς ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος κλίματος ἐμπιστοσύνης συχνάκις προσέρχονται μοναχοὶ ἢ ἱερεῖς, ἵνα ἐθελοντικῶς ἐπὶ τι διάστημα ὑπηρετήσωσι ἢ καὶ μονίμως διαμείνωσι καὶ ὅτι οἱ μαθηταὶ τῆς τροφοδότιδος εἰς Ἀγιοταφίτας Ἱερατικῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀγίας Σιών καλῶς λειτουργούσης, ἐλπιδοφόρος ἠϋξήθησαν. Τὰς προσελεύσεις ταύτας ἐνισχύει ἡ βελτίωσις τῆς διαδικασίας χορηγήσεως βίζας διαμονῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῦτα, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὡς ἀληθῆ ἀναγράφω πρωτίστως τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι καὶ τῇ συνεργούσῃ Αὐτῇ Ἀγίᾳ καὶ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ καὶ Γεραρᾷ ἡμῶν Ἀγιοταφιτικῇ Ἀδελφότητι οὐχὶ μετὰ προθέσεως καυχήσεως καὶ ἄρα ἐπαναπαύσεως εἰς ἀδράνειαν καὶ ἀπραξίαν ἀλλὰ μετὰ προθέσεως ἐμπνεύσεως πνεύματος ἐνθαρρύνσεως καὶ ἐλπίδος, ἵνα ἐκ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν τούτων καὶ ἐπὶ τὰ καλλίονα, τὰ κράτιστα καὶ τὰ τελειότερα ἔλθωμεν.

Μετὰ τοιαύτης ἐλπίδος ὑψῶ ἐν τέλει τὸ ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ εὐχομαι ἐγκαρδίως τῇ Ὑμετέρᾳ σεπτῇ Μακαριότητι ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν ὑγιείᾳ, δυνάμει, εὐσταθείᾳ καὶ καρποφορίᾳ ἔργων ἀγαθῶν πρὸς τιμὴν καὶ ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἔθνους τῶν Ρωμαιορθοδόξων εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καὶ δόξαν καὶ προσκύνησιν τοῦ ὑπερευλογημένου ὀνόματος τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ Ἡμῶν. Γένοιτο.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_3_placeholder

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗΙ 6ΗΙ
ΕΠΕΤΕΙΩΙ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ.

Μακαριώτατε,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά και συγχρόνως βαθειά τιμή, παριστάμεθα σήμερα, ως ταπεινοί προσκυνητές να συνορτάσουμε τα έξι χρόνια από της ενθρονίσεώς σας ως Πατριάρχη του Παλαιφάτου και Πρεσβυγενούς Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Μαζί με όλα τα μέλη της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας, ενώνουμε τις προσευχές μας, για να σας δίνει ο Παντοδύναμος υγεία και δύναμη, ώστε να δύνασθε να φέρετε εις πέρας το τιτάνιο έργο που έχετε αναλάβει. Στις κρίσιμες ώρες που ευρίσκεται το Έθνος μας, αλλά και όλη η ανθρωπότητα, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και Εσείς προσωπικά, αποτελούν φάρο ελπίδας για την πνευματική και ηθική μας ανάσταση.

Τα τελευταία έξι χρόνια της παρουσίας Σας στον Πατριαρχικό θρόνο σημαδεύτηκαν από δημιουργική εργασία, πνευματική ανάταση, αφοσίωση στα ιερά καθήκοντα Σας και κυρίως ορατά αποτελέσματα σε όλα τα επίπεδα της πολυσχιδούς δραστηριότητας Σας.

Η περίοδος της κρίσης που τραυμάτισε το κύρος του Καθιδρύματος, ανήκει οριστικά στο παρελθόν. Επαναφέρατε την ηρεμία, το θρησκευτικό κύρος και το σεβασμό από θρησκευτικούς και Πολιτικούς ηγέτες. Ο ρόλος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων αναβαθμίζεται συνεχώς, χάρις στις άοκνες προσπάθειές Σας και την αποτελεσματική καθοδήγησή Σας. Η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα συνέχισε και συνεχίζει, υπό τη σκέπη σας, με τον ίδιο ζήλο αιώνων το θεάρεστο έργο της.

Μακαριώτατε,

Ως εκπρόσωπος της Ελλάδος, επιθυμώ να Σας εκφράσω τη βαθειά ευγνωμοσύνη του Έθνους για το έργο που επιτελείτε. Προφανώς, το έργο Σας κρίνεται καθημερινά από το σύνολο των Ορθοδόξων και αισθάνομαι ότι δεν διαθέτω το ηθικό κύρος, ταπεινός προσκυνητής, να κρίνω ή σχολιάσω το έργο Σας. Επιτρέψατέ μου όμως, Μακαριώτατε, να Σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες για τη σημαντική συμβολή Σας, ώστε να μεταφέρουμε τα Γραφεία μας σε κτίριο του Πατριαρχείου. Το Γενικό Προξενείο της Ελλάδος και το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ευρίσκονται πλέον εγγύτερα, όχι μόνο πνευματικά, αλλά και χωροταξικά.

Η πνευματική Σας παρουσία εμπνέει τους Πατέρες, ενισχύει τους πιστούς, οδηγεί όλους μας στο δύσκολο δρόμο της αρετής και της αγάπης στον πλησίον μας. Οι κοπιώδεις προσπάθειές Σας για την προστασία και περαιτέρω ανάδειξη των Ιερών προσκυνημάτων, το σημαντικό φιλανθρωπικό έργο του Καθιδρύματος. και η ανθρώπινη προσέγγισή Σας στα καθημερινά προβλήματα των πιστών, Σας έχει καταστήσει. Πατέρα και Δεσπότη όλων μας.

Το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων υπό την εμπνευσμένη ηγεσία Σας συνεχίζει ένα έργο αιώνων και είμαστε απόλυτα σίγουροι ότι η δύναμη της θέλησής Σας, οι ικανότητές Σας και η Χάρις του θεού θα μας οδηγήσουν σε νέες, ακόμα πιο καλύτερες ημέρες.

Μακαριώτατε,

Επιθυμώ να Σας διαβεβαιώσω ότι η Ελλάδα Σας παρέχει αμέριστη συμπαράσταση, ευρίσκεται αρωγός στις προσπάθειές Σας, εκφράζει την πλήρη ικανοποίησή της

για το έργο που επιτελείτε και Σας. εύχεται ολόψυχα και ολόθερμα Υγιεία και Μακροημέρευση, για το καλό του Έθνους, της Ορθοδοξίας και του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

(Ιεροσόλυμα, 22 Νοεμβρίου 2011, Εξοχ. κ. Σωτήριος Αθανασίου, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα).

ngg_shortcode_4_placeholder

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Παρασκευήν, 15^{ην} /28^{ην} Οκτωβρίου 2011, τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τήν Ἐθνικήν Ἐπέτειον τῆς 28^{ης} Οκτωβρίου 1940, εἰς μνήμην καί τιμήν τῶν ἀγωνισαμένων Ἑλλήνων κατά τῆς βίας, τῆς ἀπανθρώπου ὠμότητος καί κατοχῆς καί ὑπέρ τῆς ἐδαφικῆς ἀνεξαρτησίας καί ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος καί τῆς ἐλευθερίας ὡς ὑψίστου ἀναφαιρέτου ἀγαθοῦ, δοθέντος ὑπό τοῦ θεοῦ εἰς τόν ἄνθρωπον.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ σημαντικωτάτου γεγονότος τούτου -σταθμοῦ εἰς τήν νεώτερον ἱστορίαν τῆς Πατρίδος ἡμῶν, συμπεριέλαβε Δοξολογίαν εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τήν 10.30 π.μ. τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ὡς εὐχαριστίαν εἰς τόν θεόν διὰ τήν χαρισθεῖσαν ἡμῖν ἐλευθερίαν καί ὡς δέησιν διὰ τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας ταύτης.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, τῆ συμπροσευχῆ τῶν Ἁγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων, τῆ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καί τῆ συμμετοχῆ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας τῶν Ἱεροσολύμων καί Ἀραβοφώνων τοῦ Ὁρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου.

Μετά τήν Δοξολογίαν εἰς τήν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ δεξίωσιν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τούς προσελθόντας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἱερῶτατον ἐπιτελοῦντες χρέος, ἐπί τῆ ἐθνικῆ ἐπετείῳ τῆς 28^{ης} Οκτωβρίου 1940, καθ' ἣν τό εὐσεβές Ἑλληνικόν ἡμῶν ἔθνος ὑπερησπίσατο μετ' αὐτοθυσίας τήν Ἐθνικήν αὐτοῦ ἀκεραιότητα κατήλθομεν μετά τῆς γεραῆς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἔνθα ἐτελέσαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ. Προσέτι ἀνεπέμψαμεν ἱκετηρίους δεήσεις τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί

ένδόξως πεσόντων ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἡ σημερινή ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 εἶναι γεγονόςς λίαν σημαντικόν διά τήν ἐποχήν μας, ἡ ὁποία δοκιμάζεται ἀπό τήν ἄκαμπτον ὀρμήν τῆς ἐκ τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως ἀπειλουμένης ἐθνικῆς θρησκευτικῆς καί πολιτισμικῆς ταυτότητος, ἀτομικῆς τε καί συλλογικῆς, λαῶν τε καί ἐθνῶν.

Εἶναι δέ σημαντική ἡ σημερινή ἐπέτειος, διότι τό θεῖον ἀγαθόν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί ἐλευθερίας, τό ὁποῖον ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν ὀφείλεται εἰς τόν ὑπέρ πίστεως καί Πατρίδος ἀγῶνα πεσόντων Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τόν δαιμονιώδη πόλεμον τοῦ 1940.

Ἐπισημαίνομεν δέ τοῦτο, διότι ἐάν ἡ μέχρι θανάτου θυσιαστική ἀντίστασις ἦτο πρός αἷμα καί σάρκα, ἡ σύγχρονος ἡμῶν πάλη εἶναι «πρός τάς ἀρχάς, πρός τάς εξουσίας, πρός τούς κοσμοκράτορας τοῦ αἰῶνος τούτου», ὡς λέγει ὁ σοφός Ἀπόστολος Παῦλος. (Ἐφ. 6,12).

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ Πατρός ἡμῶν, τοῦ θεμένου ἐκάστῳ ἔθνει τάς ἰδίας ὀροθεσίας, ὅπως ἀναδείξῃ ἡμᾶς ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας καί ἀξιούς τῆς μνήμης καί τιμῆς τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τῆς ἐποποιίας τοῦ «ΟΧΙ», τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940.

Ἐψώνοντες τό ποτήριον Ἡμῶν εἴπωμεν:

Ζήτω τό Ἔθνος!

Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Ζήτω τό ἔπος τοῦ 1940! Χρόνια πολλά!».

Ὁ δέ Γενικός Πρόξενος κ. Σωτήριος Ἀθανασίου διά τοῦ κάτωθι Μηνύματος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος:

“Μακαριώτατε,

Σεβαστοί Πατέρες,

κυρίες καί κύριοι,

Πέρασαν ἤδη 71 χρόνια, ἀπό τότε πού ἡ Ἑλλάδα ἀνηφόριζε στό δρόμο τοῦ μεγαλείου, πού ἔμεινε στή νεώτερη Ἱστορία σάν «ἔπος τοῦ 40». Ἦταν ἡ πιό φωτεινή ὥρα τῶν νεότερων χρόνων, λίγα χρόνια μετά τήν καταστροφή τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί μεσοῦσης μιᾶς ἐπονείδιστης δικτατορίας, πού ξεδιάντροπα μιλοῦσε γιά τρίτο ἑλληνικό πολιτισμό πάνω στά ἐρείπια τῆς δημοκρατίας, τῆς δόξας τῆς ἑλληνικῆς δημιουργίας, πού ἡ ἴδια εἶχε δολοφονήσει τήν 4η Αυγούστου. Ἡ ἐπίθεση τοῦ ἰταλικοῦ φασισμοῦ εἶχε ὅλα τά χαρακτηριστικά τῆς ἀθλιότητος αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας. Ἦταν πράξη προδοσίας, καθώς παραβίαζε τίς κρατικές σχέσεις ὁμαλῆς γειτονιάς καί συμβίωσης. Ἦταν πράξη ἐσχάτης δειλίας, καθώς ἐκδηλώθηκε αἰφνιδιαστικά, χωρίς καμμία προειδοποίηση καί καλυπτόταν πίσω ἀπό ἐκδηλώσεις φιλίας καί ἐμπιστοσύνης. Αὐτά τά στοιχεῖα γιγάντωσαν τήν προσβολή πού αἰσθάνθηκε ὅλος ὁ λαός. Ἄγγιζαν ὄχι μόνο τό βαθύ αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας τους, ἀλλά καί τό ρωμαϊκό φιλότιμο, πού εἶναι κάτι ξεχωριστό, μοναδικό καί σέ κάθε περίπτωση ἀδιαπραγμάτευτο.

Ἡ ἀπάντηση ἦταν μεγαλειώδης καί κατέπληξε τούς πάντες. Στό ἰταμό τελεσίγραφο, πού ὁ Ἴταλός πρεσβευτής ἐπέδωσε στόν Πρωθυπουργό, Ἰωάννη Μεταξᾶ, στίς 4.30 τό πρωί τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου, ἡ ἀπάντηση ἦταν «ΟΧΙ». Τήν εἶπε ὁμόθυμα ὁ ἑλληνικός λαός ἀπό κάθε γωνία τῆς Ελλάδας. Τήν εἶπε ἡ Ἱστορία μας.

Ἦταν ἓνα παράδοξο φαινόμενο: νά βαδίζει ἓνας λαός μέ τό «χαμόγελο στά χεῖλη» στόν πόλεμο ἀπέναντι σ' ἓναν πολύ ἰσχυρότερο ἀντίπαλο, συγκριτικά ἄοπλος, ἀδύναμος, μέ ἀνοιχτά τεράστια κοινωνικο-οικονομικά προβλήματα, χωρίς ἔχνος φόβου, μέ μιά τεράστια θέληση νά ταπεινώσει αὐτόν πού τόλμησε αὐτήν τή θανάσιμη ὑβρη καί νά νικήσει. Αὐτό ξεπερνοῦσε τά σύνορα τῆς λογικῆς, ἦταν μιά παράφορη ἐκτίναξη στά ὑψη τῆς θυσίας καί ἔγινε ἀπό ὄλους καί ὄλες, αὐθόρμητα, ἐνστικτικά.

Τό κεφάλαιο πού ἀνοιξε μέ τό ἔπος τῆς Πίνδου καί συνεχίστηκε μέ τήν Ἀντίσταση, ἀποτελεῖ μιά ἀπό τίς λαμπρότερες σελίδες τῆς νεώτερης Ἱστορίας μας.

Μέ τήν πάροδο τῶν χρόνων, ζήσαμε μιάν ἄλλη ἐποχή. Τίς μέρες τῆς θαυμαστῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συλλογικότητος, τῆς αγωνιστικῆς ἔξαρσης, τίς ἀντικατέστησε μιά συστηματική καί «ἐνεργούμενη» ἰδεολογία τῆς ξέφρενης ἀτομικότητος, τοῦ καταναλωτισμοῦ, τῆς σχετικῆς ἀδιαφορίας γιά τά κοινά. Σήμερα ὅμως πού ἡ χώρα μας ἀντιμετωπίζει μιά τεράστια ἐθνική κρίση, εἶναι νομίζω ἀναγκαιότητα νά θυμηθοῦμε τίς ἐννοιες τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συλλογικῆς δράσης καί πάνω ἀπό ὅλα τήν ὑπερηφάνειά μας καί τόν πατριωτισμό μας. Τήν κρίση πρέπει νά τήν ξεπεράσουμε καί θά τήν ξεπεράσουμε, μέ ἐργατικότητα, μέ ἀποφασιστικότητα, μέ πίστη στό Ἔθνος καί τήν Ὀρθοδοξία, μέ πίστη στίς ἀνεξάντλητες δυνάμεις μας.

Οἱ γιορτασμοί τῆς ἐπετείου δέν ἔχουν νόημα ὅταν περιορίζονται σέ θεαματικές τελετουργίες. Εἶναι ζωτική ἀνάγκη νά βαθαίνουμε ἀδιάκοπα στό νόημα αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἀγῶνα. Ἐκεῖ ξαναγεννήθηκε ὁ ἀληθινός πατριωτισμός, ἡ σύνδεση τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος μέ τά ἐθνικά. Ἡ ἀδιαίρετη ἐνότητα τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐλευθερίας, τῆς προόδου. Τά ἰδανικά αὐτά καλούμαστε σήμερα νά ὑπηρετήσουμε, νά ξαναβροῦμε τό βῆμα μας, τήν ἀποφασιστικότητά μας, τήν πίστη μας στίς δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας. Ἡ χώρα μας πέρασε πολλές δύσκολες ὥρες κατά τή διάρκεια τῆς ἱστορίας της. Καί στό τέλος, βγῆκε πάντα νικήτρια. Ἔτσι θά γίνεῖ καί σήμερα! Ἀρκεῖ νά τό πιστέψουμε καί νά ἀγωνισθοῦμε γιά αὐτό τό σκοπό.

Ζήτω τό Ἔθνος! Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου!”.

Πέραν τοῦ λειτουργικοῦ τούτου ἑορτασμοῦ, ἡ Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου 1940 ἐτιμήθη καί διά σχολικοῦ ἑορτασμοῦ εἰς τήν Ἱερατικήν Πατριαρχικήν Σχολήν ἐπί τοῦ λόφου τῆς Ἁγίας Σιών.

Τόν ἐνδοσχολικήν ἑορτασμόν τοῦτον τήν 5.30μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐτίμησαν μέ τήν παρουσίαν αὐτῶν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ὁ Γενικός Πρόξενος κ. Σωτήριος Ἀθανασίου καί μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου Ἱεροσολύμων, Ἁγιοταφῖται Πατέρες, μοναχοί καί μονάζουσαι, μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων καί ὁμάς Ἑλλήνων προσκυνητῶν ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Ἄββᾶ Γερασίμου προσελθόντων μετά τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου.

Ὁ ἑορτασμός συνίστατο εἰς τελετὴν σεμνὴν καλῶς διοργανωμένην.

Αὕτη περιεῖχεν σύντομον προλόγιον τοῦ Σχολάρχου, ὁσιωτάτου μοναχοῦ π. Φωτίου, εἰδικότητος Φυσικοῦ, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ δοκίμου κ. Νικολάου Ζέρβη, ἄσματα πατριωτικά, καὶ ἔρμηνευθέντα διὰ μέλους- φωνῆς καὶ μουσικῶν ὀργάνων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς καὶ πρωτοψάλτου εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως κ. Χαραλάμπους Βακάκη ἀπαγγελίας ἄσματα πατριωτικά ὑπὸ τῶν δέκα καὶ ὀκτῶ δοκίμων μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ἀπαγγελίας ποιημάτων ἢ ἀναγνώσεις κειμένων κορυφαίων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ λογοτεχνῶν καὶ προβολὴν ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ - ντοκυμαντέρ, τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ὁποίου εἶχον οἱ ἴδιοι οἱ μαθηταί, μέ θέμα τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γερμανικὴν κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος τὸ 1940, τὰς κακουχίας τῶν Ἑλλήνων, τὰς στερήσεις, τοὺς θανάτους ἐκ τῆς πείνης, τὰ θύματα εἰς τὰ μέτωπα τοῦ πολέμου τὴν ἀγωνιστικότητα αὐτῶν καὶ καρτερίαν καὶ ὁμοψυχίαν καὶ τὴν ἀποτίναξιν τῆς ἀδίκου, σκληρᾶς καὶ ἀπανθρώπου κατοχῆς.

Δι' ὄλων τούτων διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι, ὁμιλήσαντες καθηγηταί καὶ δρᾶσαντες ἐπὶ τῆς σκηνῆς μαθηταί ἐδημιούργησαν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν προσκεκλημένων αἰσθήματα συγκινήσεως, ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας, αἰσιοδοξίας καὶ ἐλπίδος διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐθνικῆς ζωῆς ἡμῶν μέ τὰς ἀξίας καὶ τὰ ἰδανικά τῶν προγόνων ἡμῶν, ἵνα ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπιτυχῶς ὑπερβῶμεν καὶ τὴν ἐνσκήψασαν ἐφ' ἡμᾶς οἰκονομικὴν κρίσιν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς τελετῆς ὁ Μακαριώτατος ἐπήνεσε τὸν Σχολάρχην, τοὺς καθηγητὰς καὶ τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διοργάνωσιν τῆς τελετῆς, ἡ ὁποία ἔφερε καρπούς συγκινήσεως καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας εἰς τὰς ψυχὰς ὄλων καὶ ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν καὶ τὴν συμβολὴν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων διὰ τῆς προσευχῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ καταλλήλων ἐκκλησιαστικῶν ἐνεργειῶν καὶ τῆς παροχῆς ὑλικῆς βοηθείας εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος.

Ὁ Μακαριώτατος καὶ ὁ Σχολάρχης ἠὲ χαρίστησαν τὸν κ. Γενικόν διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ἔμπρακτον ὑλικὴν αὐτοῦ συμπαράστασιν πρὸς τὴν Σχολήν.

Ὁ κ. Γενικός ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ τὰς θεατρικὰς καὶ μουσικὰς ἐπιτεύξεις καὶ ἐπιδόσεις τῶν δοκίμων μαθητῶν καὶ ὑπεγράμμισεν πως ὅ,τι ἐπέτυχε τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις τῆς ἱστορίας αὐτοῦ καὶ δὴ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940, τὸ ἐπέτυχε διὰ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ πάλιν σήμερον θά δυνηθῶμεν οἱ Ἕλληνες νὰ ὑπερβῶμεν ἐπιτυχῶς τὴν ἀπειλοῦσαν ἡμᾶς οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ ἐν προόδῳ καὶ εὐημερίᾳ νὰ πορευθῶμεν συμφώνως πρὸς τὰς ἀξίας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

(Στὸ βίντεο πού ἀκολουθεῖ παρατίθεται τὸ σύνολο τῶν ἑορτασμῶν τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς σχολικῆς ἐκδηλώσεως).

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_5_placeholder

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΩΜΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΝ.

Τό Σάββατον, 14^{ον} /27^{ον} Αύγουστου 2011, παραμονήν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ τελετή τῶν Ἐγκωμίων τῆς Θεοτόκου εἰς τό Θεομητορικόν αὐτῆς Μνῆμα ἐν Γεθσημανῇ.

Ἡ συγκινητική καί μεταλοπρεπεστάτη καί ἐν πολλοῖς μοναδική τελετή αὕτη ἔχει τήν θέσιν αὐτῆς ἀρχαιόθεν εἰς τήν τυπικήν καί προσκυνηματικήν τάξιν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Συμφώνως πρός τό Τυπικόν τοῦτο μακρά συνοδεία ἐξ Ἀρχιερέων καί Ἱερέων Ἀγιοταφιτῶν καί τῶν παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Κισάμου καί Σελίνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης κ. Ἀμφιλοχίου, Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Τανάγρας καί Φωτικῆς κ. Πολυκάρπου, Ταμασοῦ καί Ὑρεινῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Ἡσαΐου, ἐξ Ἱερέων, μοναχῶν καί μοναζουσῶν, τῆς ὁποίας προΐστατο ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐξεκίνησεν τήν 7.30 π.μ. θερινήν ὥραν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἀπό τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου τῶν Ἀγιοταφιτῶν μέ κατεύθυνσιν τήν Γεθσημανῆν.

Ἡ ἱερά πομπή αὕτη διῆλθε ἐπισήμως τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων ἀπό δυσμάς πρός ἀνατολάς διά τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου (Via Dolorosa). Ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πραιτωρίου ἴστατο πρός ὑποδοχήν καί λῆψιν τῆς εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου ὁ ἡγούμενος ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Σέργιος, ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης ἐντός τῶν τειχῶν πρό τῆς Πύλης τῶν Λεόντων ὁ ἡγούμενος ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Μελέτιος καί ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ἐκτός τῶν τειχῶν εἰς τήν ἀρχήν τῆς κοιλάδος τοῦ Ἰωσαφάτ ὁ ἡγούμενος ὀσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος.

Ὅτε ἡ ἱερά πομπή ἔφθασεν εἰς Γεθσημανῆν, ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς ἐκάθισαν ἐπ' ὀλίγον εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἄχρις οὗ ἐνδυθῶσιν οἱ ἱερεῖς διά τήν Πατριαρχικήν ὑποδοχήν.

Ἡ ὑποδοχή αὕτη ἐγένετο εἰς τήν αὐλήν του Ἱεροῦ Προσκυνηματος. Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος ἐνεδύθη μανδύαν καί ἠλόγησε τήν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Εὐθύς ἀμέσως ἡ συνοδεία κατηθύνθη διά τῶν κατηφορικῶν βαθμίδων πρός τό μέσον τοῦ Ναοῦ, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων «*Ἐν τῇ γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξας...*». Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς προσεκύνησαν τό Θεομητορικόν μνῆμα καί ἐνεδύθησαν τάς Ἀρχιερατικές καί Ἱερατικές αὐτῶν στολάς, ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τό «*Ἄνωθεν οἱ προφηῆται Σέ προκατήγγειλαν...*»

Τοῦ Μακαριωτάτου εὐλογήσαντος, τοῦ Θεομητορικοῦ Ἐπιταφίου μετενεχθέντος ἐκ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Πλατυτέρας εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ καί τοῦ Μακαριωτάτου εὐλογήσαντος ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμίων, συμφώνως πρός τό Καθιερωμένον Τυπικόν εἰς τρεῖς στάσεις:

Τήν α': «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθη, βαβαί...».*

Τήν β': «*Ἄξιόν ἐστὶν μεγαλύνειν Σέ, τήν θεοτόκον...».*

Τήν γ': «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσάγουσι, Παρθένε...».*

Εἰς τήν α' τῶν στάσεων τούτων ὁ Πατριάρχης ἐθυμίασε τόν τάφον καί τό ἐκκλησίασμα, ἐνῶ εἰς τάς β' καί γ', Ἀρχιερεῖς.

Μετά τά εὐλογητάρια ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον εἰς τούς ἀθρόως συγκεντρωμένους πιστούς καί πληροῦντας τόν ἱερόν Ναόν ὁ παρεπιδημῶν Μητροπολίτης Σερρῶν καί Νιγρίτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Θεολόγος διά τήν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, δανείασαν τήν σάρκα αὐτῆς καί σαρκώσασαν τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννήσασαν Αὐτόν κατά σάρκα, διακονήσασαν Αὐτόν, ἀκολουθήσασαν εἰς τόν Σταυρόν, ἰδοῦσαν Αὐτόν Ἀναστάντα, κοιμηθεῖσαν εἰς Ἱεροσόλυμα καί ἐνταφιασθεῖσαν εἰς «Γεθσημανῆν τό χωρίον» ὑπό τῶν Ἀποστόλων ἐκ περάτων τῆς γῆς συνδραμόντων καί μεταστᾶσαν εἰς οὐρανοῦς πρό τῆς Κοινῆς Ἀναστάσεως, ὑπό τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κρατοῦντος τήν ψυχήν καί τό σῶμα αὐτῆς, καθῶς ἀναπαρίσταται εἰς τήν βυζαντινὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, καί καθίσασαν ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, πρεσβεύουσαν ἐκεῖ ὑπέρ ἡμῶν καί προστρέχουσαν ἐν κινδύνοις καί θλίψεσιν καί ἀνάγκαις καί περιστάσεσιν ἐνός ἐκάστου ἡμῶν τοῦ γένους ἡμῶν παντός.

Ψαλλομένων τῶν Αἴνων καί τῆς Δοξολογίας, ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἱερεῖς προσεκύνησαν τήν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐπί τοῦ Ἐπιταφίου κειμένην ἐν τῷ μέσῳ. Ἀκολουθῶς καί ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό ἀργόν ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ ἱερεῖς ἤσαν τόν Ἐπιτάφιον καί ἐλιτάνευσαν αὐτόν διά τῶν βαθμίδων τοῦ Ναοῦ πρός δυσμάς ἄχρι τῆς Πύλης ἐσωτερικῶς.

Ἐνταῦθα ἀνεπέμφθη δέησις, μεθ' ἣν οἱ ἱερεῖς καί πάλιν αἶροντες τόν Ἐπιτάφιον ἤνεγκον καί ἐτοποθέτησαν αὐτόν ὀπισθεν τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος, πρό τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας Πλατυτέρας -Ἱεροσολυμιτίσεως.

Ἐνταῦθα ἀνεπέμφθη δέησις, ἐψάλη ὁ Πατριαρχικός Πολυχρονισμός καί ἐγένετο ἡ Ἀπόλυσις τῆς τελετῆς.

Μετά τοῦτο ἡ Πατριαρχική συνοδεία παρουσία καί τοῦ παραστάτος εἰς τήν τελετήν Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου, ἀνήλθεν εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἐνθα ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος ἀνέψυξε πάντας, προσφέρων ὁπώρας καί ἀναψυκτικά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_6_placeholder

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΟΡΔΑΝΙΑΝ.

Τήν Δευτέραν, 19^{ον} Ιουλίου/ 1^{ον} Αύγουστου 2011, ἔλαβε χώραν εἰς τό ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὀχθῇ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ παρά τόν τόπον τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου Πολιτιστικόν Κέντρον τῆς Ἰορδανικῆς Κυβερνήσεως Συνάντησις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἥτοι τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰγνατίου, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἑρμοπόλεως κ. Νικολάου, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυστοστόμου καί τοῦ προσκαλέσαντος καί φιλοξενούντος τήν Συνάντησιν ταύτην τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συνοδευομένου ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Ἀμμάν κ. Βενεδίκτου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλουμένου καί τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου πρεσβυτέρου π. Ἰμβραήμ Νταμπούρ.

Οἱ ἐν λόγῳ Προκαθημένοι ἐγένοντο δεκτοί ἐι τό ἐν Ἀμμάν ἀεροδρόμιον τῆς Ἰορδανίας κατά τήν ἄφιξιν αὐτῶν τήν Κυριακῆν, 18^{ον} /31^{ον} Ιουλίου 2011 καί Δευτέραν 19^{ον} Ιουλίου/1^{ον} Αύγουστου 2011 ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ.

Ἡ διαμονή τῶν ἐν λόγῳ ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν ἐγένετο εἰς τό ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ὀχθῇ τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης ξενοδοχεῖον Marriott, αἱ δέ ἐργασίαι ἔλαβον χώραν εἰς τό ξενοδοχεῖον τοῦτο καί εἰς τό Προσκυνηματικόν Κέντρον τῆς Ἰορδανίας παρά τόν Ἰορδάνην ποταμόν (Baptismal Site).

Σκοπός τῆς Συναντήσεως αὐτῆς ἦτο ἡ μελέτη τῶν φλεγόντων προβλημάτων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἡ θέσις καί ἡ ἐνίσχυσις τῶν Χριστιανῶν εἰς τόν χώρον αὐτῆς καί ἡ συνέχισις καλλιέργειας τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων, ἥτοι τοῦ διαλόγου καί τοῦ σεβασμοῦ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν εἰρηνικώτεραν καί ἀποδοτικώτεραν τήν συνύπαρξιν καί συνεργασίαν αὐτῶν μετά τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι κατά τήν πρώτην ἡμέραν μάλιστα τῆς Συναντήσεως ταύτης ἤρχισαν τήν νηστείαν αὐτῶν τοῦ ραμαζανίου.

Κατά τήν πρώτην ἡμέραν τῆς Συναντήσεως ταύτης, οἱ Προκαθημένοι μετέβησαν εἰς τό Πολιτιστικόν Κέντρον τῆς Ἰορδανικῆς Κυβερνήσεως, τό ὁποῖον ἀνήγειρεν ὁ πρίγκιψ τῆς Ἰορδανίας ἐξοχώτατος Ἑμίρ Γάζη. Μεταξύ τῶν ὑποδεξαμένων τούς Προκαθημένους ἦσαν ὁ ἐκ Φῆξ ἐκ Υπουργός Παιδείας τῆς Ἰορδανίας κ. Τζήριες Σαμάουϊ, ἡ Υπουργός Τουρισμοῦ τῆς Ἰορδανίας κ. Χάϊφα Ἀμποῦ Γαζάλε καί ὁ Διευθυντής τοῦ Κέντρου κ. Ντιά Ἴλ Μάντανη.

Τούς μετόχους τῆς Συναντήσεως ἐκαλωσώρυσεν ἐξ ὀνόματος τοῦ πρίγκιπος τῆς Ἰορδανίας ὁ ἱερεύς π. Ναμπίλ Χαντάντ. Ἀκολούθως προσεφώνησε τούς προσκεκλημένους ἡ Ὑπεύθυνος τοῦ Τμήματος τοῦ ΣΕΜΑ εἰς Ἰορδανίαν κ. Οὐαφά Κσούς, λέγουσα ὅτι συγχαίρει τούς Μουσουλμάνους ἐπί τῇ ἐνάρξει τῆς νηστείας αὐτῶν καί εὐχαριστεῖ τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἰορδανίας καί τῷ πρίγκιπι διὰ τήν

Συνάντησιν ταύτην καί τήν ὑποστήριξιν τῆς ἐν ἀλληλοσεβασμῷ συνυπάρξεως Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς τό Κράτος τῆς Ἰορδανίας.

Ἀκολούθως προσεφώνησεν τούς μετόχους τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἀγγλιστί ὡς ἔπεται:

<http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/08/01/1334/>

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰγνάτιος, λέγων περίπου τά ἑξῆς:

“Χαιρετίζομεν τήν εὐλογημένην ταύτην Συνάντησιν ἀναμέσον ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, διότι πιστεύομεν ὅτι πρέπει νά ἀκροώμεθα ἀλλήλων καί νά συνδιαλεγώμεθα μεταξύ ἡμῶν κατά τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καί νά συναναστρεφώμεθα τούς ἀνθρώπους, τηροῦντες τό «ἀγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν». Ἡ τοιαύτη ἀγάπη ἐλλεῖπει ἡμῖν. Δέν ἀναγνωρίζομεν ἀλλήλους ἐν πλήρει ἄνευ ὄρων ἀγάπῃ. Δέν πορεύονται οἱ Χριστιανοί συμφώνως τῷ Εὐαγγελίῳ οὔτε οἱ Μουσουλμᾶνοι συμφώνως τῷ Κορανίῳ. Ἐνα Δημιουργόν ἔχομεν. Ὁ Χριστός εἶπεν: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη». Ἡ ἐλευθερία εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀγάπῃ”.

Ἀκολούθως προσεφώνησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος ἀγγλιστί ὡς ἔπεται: (βλ. ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον <http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/08/01/1340/>)

Μετά τήν λήξιν τῆς Συναντήσεως ταύτης οἱ Προκαθήμενοι μετά τῶν συνοδειῶν αὐτῶν ἐπεσκέφθησαν τήν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ὑπό τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου ἀνεγερθεῖσαν Ἱεράν Μονήν τῆς Ὑσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης φιλοφρόνως καί φιλαδέλφως ὑπεδέχθη καί ἀνέψυξε πάντας καί προσέφερεν εἰς πάντας ἐνθύμιον μέ τήν εἰκόνα τῆς Ἱεράς Μονῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπί βενζινοκινήτων ἀμαξῶν ἐγένετο ἡ μετάβασις εἰς τόν παρά τήν Ἀνατολικήν ὄχθην τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἀνεγερθέντα ἱερόν ναόν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῇ ἐπιμελείᾳ ὡσαύτως καί ἐπιστασίᾳ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου.

Ἀκολούθως ἐγένετο κάθοδος πρός τά ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τόν ὁποῖον ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί ἐψάλη ὑπό πάντων τό «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε».

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας οἱ Προκαθήμενοι καί αἱ συνοδεῖαι αὐτῶν συνηντήθησαν ἐπί τό αὐτό εἰς τό ξενοδοχεῖον Marriott καί συνεζήτησαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καί εἰς βάθος τήν κατάστασιν τῶν ποιμνίων αὐτῶν εἰς τάς Ἐκκλησίας αὐτῶν καί εἰς τήν Διασποράν.

Συνελόντι εἰπεῖν, οὗτοι ὑπεγράμμισαν τό γεγονός ὅτι αἱ πολιτικά ἐξελίξεις τοῦ αἰῶνός μας συνετέλεσαν εἰς τάς μετατοπίσεις τῶν ποιμνίων των, ἐδημιουργήθησαν καί καί ἄλλα Ὁρθόδοξα Κέντρα εἰς Εὐρώπην καί Ἀμερικήν, τά ὁποῖα χρῆζουν ἰδιαιτέρας ἐπιμελείας καί προσπαθείας εἰς τήν ἐπίλυσιν τῶν πρόβλημάτων αὐτῶν.

Ἐπίσης ὑπεγράμμισαν ὅτι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ὀφείλουν νά ἐκπληρώνουν τήν

οίκουμενικήν αὐτῶν ἀποστολήν, ἐφ' ὅσον ἐλαττώνουν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος αὐτῶν. Κυριαρχεῖ τό πνεῦμα τῶν Ἐθνικῶν Ἐκκλησιῶν καί οὐχί τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπίλυσις τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων, εἶπον, θά συμβάλῃ εἰς τήν ἐπίλυσιν καί ἄλλων προβλημάτων εἰς τάς Ἐκκλησίας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἐν τῇ ἐνώσει ἡμῶν καί ἡ δύναμις ἡμῶν εἶπον. Αἱ μεγάλαι δυνάμεις καταπατοῦν ἐνίοτε τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἡμεῖς ὀφείλομεν νά διεκδικήσωμεν τά δικαιώματα ἡμῶν ταῦτα. Ὅφειλει νά ἀποσταλῆ μήνυμα περί τῆς ἐπισημοῦς θέσεως τῶν Χριστιανῶν. Διά τοῦ μηνύματος τῆς εἰρήνης ἡμῶν θά καταπολεμήσωμεν τοὺς ἐξτρεμιστάς. Ἐλπίζομεν, οἱ δυνατοί τῆς γῆς νά ἀκούσουν τήν ἠνωμένην κραυγήν τοῦ πόνου ἡμῶν τῶν ἠνωμένων. Τό θέμα τοῦτο, εἶπον, ὀφείλει νά θιγῆ καί εἰς τήν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνάντησιν τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων τήν ἀρχήν τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Ἐφ' ὅσον σκοπός ἡμῶν, εἶπον, εἶναι ἡ διακονία τοῦ ἀνθρώπου, θά ἔχωμεν τήν βοήθειαν τοῦ θεοῦ. Ἡ ἐν εἰλικρινεῖα ἐντόπισις καί ἀντιμετώπισις τῶν ἐν πολλοῖς κοινῶν προβλημάτων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς βοηθεῖ εἰς τήν ἐπίλυσιν αὐτῶν. Αἱ κατά τόπους Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἔχουν ἀνάγκην ἐπικοινωνίας, καταπολεμοῦσαι τόν ἀπομονωτισμόν αὐτῶν.

Συνεζητήθη καί ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις «**Πρωτοβουλίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς**» καί ὁ διορισμός Ἐπιτροπῆς Ἐκπροσώπων αὐτῶν καί ἡ ἐναρξίς πρακτικῆς ἐργασίας.

Ἐπίσης ἐπεσημάνθη ἡ ἀνάγκη τῆς κρισίμου καταστάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς (ΣΕΜΑ), ὅπως μή διαλυθῆ. Ἐπίσης ἐζητήθη ἡ ἀξιοποίησις τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἔχει Γραφεῖον εἰς τάς Βρυξέλλας καί ὅτι ἡ Κύπρος τό ἐπόμενον ἔτος θά ἔχη τήν Προεδρίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Ἐπεσημάνθη ἰδιαίτερος ἡ δύναμις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης ἐτονίσθη ἡ σημασία τῆς πείρας τοῦ πολιοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας καί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς ἐμπεριστάτου νήσου Κύπρου καί τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἀλεξανδρείας, ζῶντος εἰς τήν ἐμπερίστατον εἰσέτι Αἴγυπτον καί τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς πνευματικῆς πρωτευούσης ὄλων τῶν Χριστιανῶν καί τῆς πόλεως τῶν δύο λαῶν καί τριῶν θρησκειῶν. Διά τό μέλλον τοῦτο τῶν Ἱεροσολύμων αἱ χριστιανικαί Ἐκκλησίαι καλοῦνται νά διαδραματίσουν σήμερον ἕνα λίαν σημαντικόν ρόλον.

Ἡ Συνάντησις αὕτη προεβλήθη ἐκτενῶς εἰς τά Μ.Μ.Ε. τῆς Ἰορδανίας.

Τό ἑσπέρας τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας καί μετὰ τάς ἐργασίας τῆς Συναντήσεως παρετέθη δεῖπνον εἰς τό ξενοδοχεῖον Marriott, εἰς τό ὁποῖον ἦσαν προσκεκλημένοι καί ἀνώτατοι παράγοντες τῆς Ἰορδανικῆς Κυβερνήσεως.

Διαρκοῦντος τοῦ δείπνου ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' προσεφώνησε τοὺς συνδαιτημόνας διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως: βλ. ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/07/31/1324/>

Ἐπί τῷ σημαντικῷ γεγονότι τούτῳ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσέφερεν εἰς τοὺς τρεῖς Προκαθημένους, ἥτοι τῷ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας (διά τοῦ ἐκπροσώπου Αὐτοῦ), τῷ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας καί τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου ποιμαντικῆς ράβδους ἀπό ἐλεφαντοστοῦν, κατασκευασθεῖσας

εις Βηθλεέμ και φιλντισένιους σταυρούς εύλογίας.

Οὗτοι συγκεκινημένοι ηὐχαρίστησαν καί εἶπον ὅτι ἀληθῶς ὑπάρχει νῦν ἀνοικτή γραμμὴ ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν τεσσάρων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Εἰς τόν ἰδιοκτήτην τοῦ ξενοδοχείου κ. Φίλιππον Παπαδόπουλον, εὐγενῶς καί λίαν οἰκονομικῶς φιλοξενοῦντα τήν Συνάντησιν ταύτην, ὁ Μακαριώτατος προσέφερε ὡς εύλογίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Τήν πρωίαν τῆς ἐπομένης Τρίτης, 20^{ῆς} Ἰουλίου /2^{ῆς} Αὐγούστου 2011, οἱ Ὀρθόδοξοι Προκαθήμενοι μετά τῶν συνοδῶν αὐτῶν συνεζήτησαν καί πάλιν μεταξύ αὐτῶν τοὺς τρόπους προωθήσεως τῶν θεμάτων τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν καί τῶν χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ἐν γένει διά τῆς ὑπ' αὐτῶν ἰδρύσεως τῆς «Ὀρθοδόξου Πρωτοβουλίας», στεγαζομένης εἰς Γραφεῖα, προσφερόμενα ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί ἐχούσης ἀνά δίμηνον περίπου συναντήσεις εἰς Κύπρον κυρίως, ἀλλά καί ἀλλαχοῦ διά τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ τεθέντος σκοποῦ.

Τήν μεσημβρίαν εἰς τό παρατεθέν εἰς τό ξενοδοχεῖον γεῦμα παρεκάθισαν καί οἱ ἱερεῖς τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰορδανίαν ὡς προσκεκλημένοι τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Συνάντησις μετά τῆς Λατινικῆς καί Εὐαγγελικῆς Οἰκογενείας.

Τό ἑσπέρας τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας, Τρίτης, 20^{ῆς} Ἰουλίου /2^{ῆς} Αὐγούστου 2011, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Οἰκογενείας συνητηθήσαν εἰς τό ξενοδοχεῖον μετά τῶν ἀφιχθέντων ἐκπροσώπων τῆς Λατινικῆς Οἰκογενείας τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς (ΣΕΜΑ) ὑπό τόν Μαρωνίτην Ἐπίσκοπον κ. Μπούλος Μάταρ καί τῆς Εὐαγγελικῆς ὑπό τόν Λουθηρανόν Ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων κ. Μουνίμπ Γιουνάν καί συνεζήτησαν ἐπί μακρόν τήν ἀναγκήν ὑπερβάσεως τῶν διαιρέσεων εἰς τό Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν Μέσης Ἀνατολῆς (ΣΕΜΑ) καί συνεχίσεως τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ ρόλου ὡς σώματος ἐκφράσεως τῆς φωνῆς τῶν Χριστιανῶν εἰς τήν Μέσην Ἀνατολήν καί τῆς προωθήσεως τῆς εἰρήνης ἐν δικαιοσύνη καί τῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετά τῶν Μουσουλμάνων τῶν κρατῶν, εἰς τά ὅποια αὐτοί ζοῦν.

Πρός ἔξοδον ἐκ τῆς στασιμότητος καί ἐπωφελῆ κινητοποίησιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ ἀποφασισθεῖσα σύγκλησις τῆς Ὀλομελείας τοῦ ΣΕΜΑ τόν προσεχῆ Νοέμβριον καί ἡ Συνάντησις τήν 23^{ῆν} προσεχοῦς Αὐγούστου εἰς Κύπρον, τῇ φιλοξενίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν τεσσάρων Προέδρων τοῦ ΣΕΜΑ διά τήν προετοιμασίαν τῶν σχετικῶν μέ τήν σύγκλησιν τῆς ἐν λόγῳ Ὀλομελείας κυρίως διά τοῦ διορισμοῦ μιᾶς Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΦΑΝΕΝΤΟΣ ΣΗΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Τήν μνήμην τοῦ σημείου τούτου ἐώρτασε συμφώνως πρὸς τήν τυπικήν καί προσκυνηματικήν καθεστωτικήν αὐτῆς διάταξιν ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, τήν Παρασκευήν 7^{ην} /20^{ήν} Μαΐου 2011, διά θείας Λειτουργίας ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, ἧς προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος. Μεταξύ τῶν θαυμαστῶν σημείων, τά ὁποῖα ἐπεδαψίλευσεν ὁ θεὸς εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, ἀνήκει καί τό ἐν οὐρανῷ φανέν σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Τοῦτο ἐνεφανίσθη εἰς ὥραν προμεσημβρινήν ἀπό τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ ἕως καί τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν, ὑπό ἀστέρων φωτεινοτέρων τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου σχηματιζόμενον, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Κατηχητοῦ, τό ἔτος 351 μ.Χ. Τοῦτο εἶδον οὐχί ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀλλ' ἐπὶ ὥραν πολλήν οἱ πάσης ἡλικίας καί ἐθνότητος κατοικοῦντες τήν Ἱερουσαλήμ. Ταῦτα ἀναφέρει ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων Κύριλλος ὁ Κατηχητής εἰς τήν περιγραφικήν τοῦ σημείου τούτου ἐπιστολήν αὐτοῦ εἰς Κωνσταντῖον τόν βασιλέα, υἱόν τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἄμα τῷ τέλει τῆς θ. Λειτουργίας ταύτης, ἔλαβε χώραν λιτανεῖα τρίς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου, τῆ συμμετοχῆ τῶν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου κατελθόντων καί ἐνδυθέντων Ἀρχιερέων καί ἀνεγνώσθη ὑπό τοῦ λειτουργοῦντος Ἀρχιερέως ἔμπροσθεν τοῦ Παναγίου Τάφου ἡ ἀποσταλεῖσα τῷ αὐτοκράτορι Κωνσταντίνῳ ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου.

Μετά τοῦτο, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων «Τίς θεὸς μέγας...», οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσῆλθον εἰς τό Καθολικόν, ἐκεῖθεν δέ ἐξελθόντες ἐν πομπῇ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἀνῆλθον εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον διά τῆς ἀκολουθου προσφωνήσεως:

Μακαριώτατε πάτερ καί Δέσποτα,

Ἐκ τῶν πολλῶν θαυμαστῶν σημείων, μέ τά ὁποῖα ἐπλούτισεν ὁ θεὸς τήν Σιωνίτιδα Μητέρα Ἐκκλησίαν μας εἶναι καί τό ἐμφανισθέν σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐκ φωτεινῶν ἀστέρων εἰς τόν οὐρανόν τῶν Ἱεροσολύμων ἀπό τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ ἕως καί τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Κατηχητοῦ, τό ἔτος 351.

Τήν μνήμην τῆς ἐμφανίσεως τοῦ σημείου τούτου ἐωρτάσαμεν σήμερον κατά τήν κρατοῦσαν ἐκκλησιαστικήν τυπικήν καί προσκυνηματικήν τάξιν διά θείας Λειτουργίας ἐπὶ τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ, λιτανεῖας περίξ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου καί ἀναγνώσεως τῆς περὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου πρὸς Κωνσταντῖον τόν βασιλέα, υἱόν τοῦ αὐτοκράτορος ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν ταύτην, ἐδεήθημεν ὑπέρ ὑγιείας καί εὐσταθείας τῆς

Ἦμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος καί νῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τοῦ τιμίου καί δεδοξασμένου Ἱεροσολυμιτικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου εὐχόμεθα Ἦμῖν ἐκ καρδίας μακροήμερουσιν ἐν ὑγιείᾳ καί εἰρήνῃ τῇ δυνάμει καί προστασίᾳ τοῦ σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ δέ Μακαριώτατος ηὐχήθη, ὅπως ἡ Ἀδελφότης ἐορτάζῃ ἐν εἰρήνῃ καί εὐσταθείᾳ εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα τήν κοσμοσωτήριον ἐορτήν ταύτην καί πάσας τάς ἐορτάς εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_7_placeholder

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤῆ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Δευτέραν, μετά τήν Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ, 19^{ῆν} Ἀπριλίου / 2^{ῆν} Μαΐου 2011, τό Ἀρμενικόν Πατριαρχεῖον ἐκπροσωπούμενον ὑπό τοῦ Μητροπολίτου Νουρχάν καί ὁμάδος Ἀρμενίων ἱερέων ἐπεσκέφθη τό Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐπί τῇ ἐορτῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὁ Μητροπολίτης Νουρχάν προσεφώνησε τόν ὑποδεχόμενον τούτους Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον μεθ' ὁμάδος Ἁγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων μέ τήν κάτωθι προσφώνησιν: (βλ. ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον <http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/05/02/1272/>) Ἄπαντῶν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος εἶπεν ὅτι: «εἶναι ἰδιαιτέρα χαρά, συγκίνησις καί εὐλογία νά ζῶμεν τήν ἐορτήν τοῦ Πάσχα καί νά συναντώμεθα ὡς Χριστιανοί εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐορταστικῆς ταύτης ἀτμοσφαιρας, παραμερίζοντες παρεξηγήσεις τοῦ παρελθόντος, ἔχοντες ἐπιλύσει διαφοράς προσκυνηματικᾶς ἡμῶν καί ἀναμένοντες νά ἐπιλύσωμεν ἄλλας ἐν πνεύματι διαλόγου καί ἀμοιβαίου σεβασμοῦ τῶν ἱστορικῶν προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, δίδοντες οὕτω μίαν ἐπαξίαν χριστιανικήν μαρτυρίαν εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ καί συμβάλλοντες εἰς τήν διατήρησιν τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς.

Μεταφέρητε τάς εὐχάς Ἡμῶν προσωπικῶς καί τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν τῷ γηραιῷ καί πολιῷ Πατριάρχῃ ὑμῶν κ. Τουρκάμ Μανουκιάν».

Τήν ἐπομένην, Τρίτην, 20^{ῆν} Ἀπριλίου / 3^{ῆν} Μαΐου 2011, ἡ Ἁγιοταφιτική Ἀδελφότης ὑπό τόν ἡγούμενον αὐτῆς Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον ἀνταπέδωσε τήν ἐόρτιον πασχάλιον ἐπίσκεψιν εἰς τό Πατριαρχεῖον τῶν Ἀρμενίων, εὐρισκόμενον νοτίως τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς τόν λόφον τῆς Ἁγίας Σιών.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν ὑποδεχθέντα Αὐτόν Ἀρμένιον Πατριάρχην κ.

Τουρκόμ Μανουκιάν μετά τῆς συνοδείας Αὐτοῦ διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:
(βλ. ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον
<http://en.jerusalem-patriarchate.info/2011/05/02/1274/>)

Ἀπαντῶν ὁ γηραιός Ἀρμένιος Πατριάρχης κ. Τουρκόμ Μανουκιάν, εἶπεν ὅτι: «Ἡμεῖς χαιρόμεθα δι' ὅσα πασχάλια ἐόρτια καί ἀδελφικά εἶπατε καί προσυπογράφομεν ταῦτα.

Ὑποδεχόμεθα ὑμᾶς ὡς καί ὑμεῖς εἶπατε ἐν πνεύματι τῆς εἰρήνης τοῦ Ἀναστάτου Χριστοῦ, τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν εἰς τοὺς μαθητάς Αὐτοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Ἐν τῇ εἰρήνῃ καί τῇ ἀγάπῃ μεταξύ ἡμῶν δίδομεν μίαν μαρτυρίαν εἰς τόν κόσμον, ἵνα πιστεύσῃ καί ἐνισχυθῇ. Ἡμεῖς οἱ Ἀρμένιοι καί οἱ Ἕλληνες ἔχομεν ὑποστῆ δοκιμασίας, ὡς καί γενοκτονίας. Ὑπέστημεν ταύτας καί ἐπεζήσαμεν τούτων.

Ἐν τῇ πίστει ἡμῶν εἰς Χριστόν καί ἐν τῇ συνεργασίᾳ μεταξύ ἡμῶν θά ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ἐκάστοτε ἀναφυομένας δυσκολίας, ἵνα οἱ λαοὶ ἡμῶν ζήσωσι ἐν εἰρήνῃ, προόδῳ καί εὐημερίᾳ».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_8_placeholder